

Rana is moe en het is koud.
Ze krult zich op in haar staart,
maar slapen lukt niet goed.
Ze denkt aan de verhalen van mama over het oude ijs, de lange poolnacht,
de Grote Beer en... de rest kan ze zich niet herinneren.

De sneeuw dwarrelt nu en valt als zachte pluisjes.
Langzaam opent ze haar ogen.

Rana ziet waar ze is.
Heel ver van huis!

En daar... Rana schrikt.
Daar staat een grote beer.
'Wat doe jij hier?' bromt hij.
'Verdwaald zeker... Kom, ik help je de weg terug te vinden.'
Even aarzelt ze,
maar alleen lukt haar dat nooit.

Ze dwalen over de ijsvlakte in de eindeloze nacht.
De grote beer begint te vertellen.

Rana luistert naar zijn verhalen over het oude ijs,
de lange poolnacht, de Grote Beer en...

Opeens herinnert Rana zich wat mama vertelde...

Mama!

Ze zwiept met haar staart de sneeuw de donkere hemel in.

Het licht begint te dansen als wapperende linten.

Het schildert de hemel in de mooiste kleuren.